

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

TEKENINGEN : L. EN F. FUNCKEN

TEKST DOOR J. SCHOONJANS

DE ALLIANTIE VAN DE DRIE KEIZERS

ZOALS we reeds hebben gezegd was de periode tussen 1871 en 1914 voor Europa een tijd van vrede. Om helemaal juist te zijn, zou men moeten zeggen « gewapende vrede ». Omwille van de vrede zouden de Europese mogendheden hun bewapening opvoeren. Zij zouden ook allianties vormen, zo gezegd om de vrede te bewaren maar in werkelijkheid stak er in iedere alliantie oorlogsgevaar. Praten we nu even over de defensieve allianties van de drie keizers.

EEN ZONDERLINGE REPUBLIEK

DE 3e Franse Republiek, geproclameerd na de ramp van Sedan, startte hinkend. De Commune en het bloed vergoten te Parijs en elders, was nog niet vergeten. Iedereen verlangde naar rust en vrede. De Fransen zonden een heleboel conservatieve en royalistische volksvertegenwoordigers naar de Nationale Assemblée. De president van de Republiek, Thiers, werd gedwongen ontslag te nemen omdat hij een republikein was ! Maarschalk Mac Mahon, een royalist, zou hem opvolgen.

DE KONING

IN 1873 was alles gereed om de koning te ontvangen, maar welke koning ! Er waren twee kandidaten : die van de Legitimisten, graaf van Chambord, een kleinzoon van Karel X, 53 jaar oud, en de graaf van Parijs, kleinzoon van Lodewijk-Filips, 35 jaar, kandidaat van de Orleanisten. De twee pretendentes werden het eens. De graaf van Chambord zou koning worden en, daar hij geen kinderen had, zou de graaf van Parijs hem opvolgen. Op het laatste nipertje viel alles in duigen omwille van een vlag. Chambord wenste de witte vlag van de Bourbons. Mac Mahon weigerde.

DE VREDE IS BEDREIGD

INDIEN er dus de zaak van de vlag niet geweest ware, zou Frankrijk een koning gehad hebben. Het scheelde dus maar een haar ! Chambord zou geregeerd hebben onder de naam Hendrik V. Hij wou het koninkdom verstevigen door revanche te nemen op Duitsland, dw.z. door de Elzas en Lotharingen weer in te palmen. Gambetta had gezegd : « Laten we er aan denken, maar nooit over praten ! »

DE DRIE KEIZERS

Bismarck maakte zich zorgen. Indien Frankrijk revanche wou nemen betekende dit een nieuwe oorlog. Men moest dus een alliantie tot stand brengen die Frankrijk binnen zijn grenzen zou houden. Reeds in 1872 had hij een entente voorgesteld tussen de keizer van Duitsland Willem I en de keizer van Oostenrijk Frans-Jozef. Bismarck nodigde nu Alexander II, keizer van Rusland, uit toe te treden tot de alliantie en het pact tussen de ministers van de drie keizerrijken — Bismarck, Andraszy en Gortchakov — werd nog in 1872 in Berlijn bezegeld.

FRANKRIJK GEISOLEERD

OM Frankrijk op andere ideeën te brengen, moedigde Bismarck discreet de koloniale expansie van de Republiek aan. Napoleon III had het protectoraat over Cambodja en Cochin-China gevestigd. In 1873 begon Francis Garnier met de verovering van Tonkin en Annam. Minister Jules Grévy werkte taal om het Franse keizerrijk uit te breiden en dit niet alleen in Indochina maar ook in Tunesië.

(Wordt voortgezet.)